

Castelló desempolsa l'àlbum de fotos de principi del segle XX

De les parets de "la Caixa", pengen retrats de casaments del 1900 al 1930

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
MAIRENA RIVAS

Els quaranta-cinc retrats de casaments que s'exposen aquests dies a l'oficina de "la Caixa", de Castelló d'Empúries, amaguen històries entranyables de parelles que van viure a principi del segle passat, entre el 1900 i el 1930. El castellaní Constantí Turró i Fontclara ha aconseguit recopilar aquest material gràfic gràcies a la col·laboració dels seus veïns i el Grup Cultural Comtat d'Empúries s'ha ocupat d'organitzar la mostra, titulada *els casaments dels nostres avis*.

"No m'ha resultat difícil que em deixessin les fotografies. Amb el boca orella n'he fet prou", comenta Constantí Turró, el qual admet que se sent encuriós per les vivències dels protagonistes dels retrats: "Els meus avis, de can Fontclara, el 1911, van anar de viatge de noces tres dies a Barcelona. Allà, van descobrir una fruita estranya, de color groc i allargada, i van haver de demanar com es menjava. Es tractava del plàtan".

En aquella època, pràcticament totes les parelles feien el viatge de noces a Barcelona, era principi del

segle XX i anar en tren era fora de sèrie. Resultava més tortuós fer el recorregut de Castelló a Figueres amb el carro o la tartana que no pas el trajecte de Figueres a Barcelona en ferrocarril. Era costum dels nuvis pujar al primer tren, a les 5 del matí.

Un altre dels matrimonis, que apareixen en un retrat, van viure una anècdota tan bon punt va arribar a l'estació de França. La rememora Turró: "El marit era de pagès, molt desconfiat. A l'estació, un dels mossos de corda se li va oferir per dur-li la maleta i li va dir: 'senyor, li agafo la maleta?'. Aquell castellaní va reaccionar dient: 'Ja t'en guardaràs prou. Una coça al cul, et fotré'".

Turró ha verificat, al registre parroquial, que la majoria de casaments del 1900 al 1930 se celebraven a la nit, i que els convits eren molt reduïts, hi assistien estrictament els pares i els germans. La dona, a principi del segle XX, es guarnia amb un vestit de núvia de color negre, i l'home es posava el seu primer vestit, fet pel sastre del poble, i aquest li servia per a esdeveniments importants al llarg de la seva vida.

ROGER LLIBRE

L'exposició *els casaments dels nostres avis* es pot visitar a l'oficina de "la Caixa", de Castelló d'Empúries, fins al 30 d'abril